

Misbrug af ordet nationalisme

FLA
48/5 2017

Bo Torp Pedersen, København

»Populisme« og »ekstremisme« er blevet gængse skældsord i den politiske debat, men hvad er egentlig »ekstremt« blandt politiske synspunkter?

Lad mig tage et eksempel. Jeg finder det ekstremt, når Grünen-Fraktionschefin Katrin Göring-Eckardt (artiklen »Keine Lust auf Zeitvergeudung«, Flensborg Avis den 28.04) glæder sig til den dag, da der på hendes pas kun står »Europäische Union« - og altså ikke Bundesrepublik Deutschland. Det siges ikke, men udsagnet giver kun mening, hvis det indebærer en ophævelse af nationaliteten og i konsekvens en nedlæggelse af Forbundsrepublikken Tyskland og andre nationalstater i EU.

Dette er efter min mening et ekstremt synspunkt. Men det lykkes gang på gang Göring-Eckardt at skjule det ekstreme bag et slør af »humanisme« og »kristelighed« - vel at mærke en politiseret afart af kristendommen, som p.t. synes at trives både i de protestantiske og de romersk-katolske kirker, og som i virkelighe-

den fører bort fra kristendommen og over i en form for universal-religion.

Det er lykkedes politikere med ekstreme synspunkter som De Grønne i Tyskland eller Det radikale Venstre i Danmark i samklang med et flertal af journalister og meningsdannere at gøre »nationalisme« til et skældsord, selv om det er et meget realistisk standpunkt. Det er nemlig lykkedes at fjerne skellet mellem den positive »nationalisme«, hvor vi anerkender den nation og det land, hvor vi er vokset op og »dannet«, og den negative »chauvinisme«, hvor man hævder, at ens eget land er bedre end alle andre lande.

Med slet skjult skadefryd kaster de dominerende massemedier sig over uheldige og uforsvarlige elementer, så længe de dukker op i »højreradikale« partier eller bevægelser, mens de samme medier omgås voldelige venstreradikale elementer lemfældigt for ikke at sige overbærende - f. eks. de »autonome« grupper, som gang på gang begår voldelige overgreb på både mennesker og ting: andre demonstranter, politi og ordensmagt, tilfældige biler og med særlig

forkærlighed for butikker og banker. Det er »forfærdeligt«, hvis »nationalister« benytter deres demokratiske ret til at gå i fredelig demonstration, men det er åbenbart ikke forfærdeligt ifølge de dominerende medier, når voldsmænd vil hindre dem i dette eller vil forhindre lovlige partier i at holde møde.

Hvis massemediernes og deres journalister skal genvinde noget af den folkelige tillid, som de har mistet de senere år, må journalister og meningsdannere bruge deres ord med større omhu, og frem for alt bør de ikke misbruge deres privilegerede medie-adgang til os andre, dvs. ikke »prædike« de rette meninger, men give os den nøgterne information, vi kan bruge til selv at danne vore meninger.

Det skal ikke hindre redaktionen i på særlig plads, f.eks. i avisens lederartikel, klart at markere et synspunkt og en mening. Lad meningene brydes, men lad det ske på et sobert grundlag, som det oftest sker i nærværende avis, mens f.eks. ZDF og Das Erste gang på gang falder i den politiske moraliserings grøft.